

تربیون

دست پیام نور و دامان نمایندگان مجلس

دانشگاه پیام نور به دلیل کثرت جمعیت دانشجویی، پراکندگی کشوری و تعداد زیاد مراکز، نظام آموزشی خاص ساز واز راه دور، گردش مالی بالا و قرار گرفتن در گردونه رقابت با دانشگاه آزاد اسلامی، یکی از مهم‌ترین دانشگاه‌های کشور به شمار می‌رود. همین امر اداره دانشگاه پیام نور را با پیچیدگی‌های مدیریتی و سیاسی زیادی روبه‌رو کرده تا جایی که انتخاب رئیس این دانشگاه را به یکی از پرچالش‌ترین انتخابات‌ها در وزارت علوم بدل کرده‌است.

عدم پرداخت حق التدریس سه ترم جاری، کاهش پرداخت‌ها و قطع اضافه کار کارکنان و تأخیر در پرداخت‌های اعضای هیئت علمی در کنار انتصاب‌های قومیتی و فامیلی و ریخت و پاش‌های مسرفانه و سفرهای خارجی مکرر، بر هزینه و غیرضروری هیئت رئیسه دانشگاه موجبات نارضایتی کادر علمی و اداری را در یکساله اخیر ایجاد کرده بود. با تغییرات دولت دوازدهم و انتخاب و تثبیت وزیر علوم، ریاست دانشگاه پیام نور نیز تغییر یافت و موجی از امید و انتظار را در دل دانشگاهیان پیام نور زنده کرد.

دکتر زمانی سرپرست جدید دانشگاه پیام نور در اولین گام با انتصاب معاونت‌های اداری ، مالی و آموزشی از تغییرات اساسی و جدیدی برای حل مشکلات این دانشگاه خبر داد. دستگیری معاون اداری و مالی سابق این دانشگاه توسط نهادهای بازرسی و امنیتی بیش از پیش به شبهاتی که در مورد عملکرد کادر مدیریتی گذشته مطرح می‌شد دامن زد، اما از این سو در مجلس صحبت‌های متفاوتی شنیده می‌شود. در کنار حمایت‌های برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی از تغییرات دانشگاه پیام نور، سخنان جسسته گریخته‌ای نیز از نارضایتی برخی از نمایندگان از آغاز تغییرات در کادر مدیریتی این دانشگاه حکایت دارد که شائبه‌هایی را در مورد ارتباط ایشان با مدیران سابق و سهم خواهی‌هایی در انتصابات جدید تقویت می‌کند.

بهرتر است این نمایندگان عزیز به جای اعتراض، تهدید و پیش‌دآوری‌ها فرصت دهند بزرگ‌ترین دانشگاه دولتی کشور بتوانند بدون هر گونه شبهه‌مخاطبی و لابی، راه جدیدی را برای خروج از چالش‌های فرارو آغاز کنند.

شایسته‌ترین به جای قومیت‌گرایی در انتصاب کادر مدیریتی، صرف‌جویی در هزینه‌ها و جلوگیری از فسادها و ریخت و پاش‌ها حداقل انتظاراتی است که امید می‌رود با حمایت نمایندگان‌گام عزیز مجلس شورای اسلامی صورت پذیرد.

تابلواعلانات

ارائه امکانات خوابگاهی به دانشجویان بدهکار ممنوع شد

براساس بخشنامه صندوق رفاه وزارت علوم امکان استفاده از خوابگاه دانشجویی برای ترم بعد نخواهد بود، مگر اینکه بدهی خوابگاه ترم قبل پرداخت شود.

اداره خوابگاه‌های دانشگاه تهران در اطلاعیه‌ای ثبت‌نام نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۷-۹۶ خوابگاه‌های دانشگاه تهران ویژه دانشجویان دختر و پسر (اعلام کرد.

براساس بخشنامه صندوق رفاه دانشجویان وزارت علوم، هزینه خوابگاه برای هر نیمسال نامدت ۹۰ روز مشمول ۱۰ درصد تخفیف خواهد بود (تا تاریخ ۱۵ دیبهیشت ۱۳۹۷).

از روز ۹۱ تا پایان ترم تحصیلی تخفیف حذف و هزینه خوابگاه به صورت نقدی بدون تخفیف محاسبه خواهد شد. (۱۵ تیر۱۳۹۷). درصورت عدم پرداخت تا پایان ترم تحصیلی هزینه خوابگاه مشمول جریمه دیر کرد (اصل + جریمه) خواهد شد. همچنین امکان استفاده از خوابگاه دانشجویی برای ترم بعد نخواهد بود مگر اینکه بدهی خوابگاه (اصل + جریمه) ترم قبل پرداخت شود.
بندهی خوابگاه به صورت نقدی فوق‌المرور آخرین مهلت پرداخت هزینه ترم جاری (۹۶ مهر) است. در صورت عدم پرداخت؛ تمدید خوابگاه نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۷-۹۶ (بهمن ۹۶) امکانپذیر نخواهد بود.

راه‌اندازی کمیته‌های پیگیری مطالبات مردمی

مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه تهران از راه‌اندازی کمیته‌های پیگیری مطالبات مردمی از سوی بسیج دانشجویی این دانشگاه خبر داد.

امین افراسو گفت:کمیته‌های پیگیری مطالبات مردمی ایجاد شده‌است و جمع زیادی از دانشجویان پیگیر هستند که مطالبات مردم را بشنوند، جمع‌آوری، دسته‌بندی و در نهایت برای پیگیری اقدام کنند.
مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه تهران افزود: پس از ثبت و دسته‌بندی این مطالبات، از مسئولان خواسته می‌شود که پاسخ دهند و گزارش پیگیری‌ها به صورت ماهانه به مردم اعلام می‌شود.

نخستین دانشمند بین‌المللی ایران در علوم اجتماعی بنا به گزارش ESI در گفت‌وگو با «جوان»:

نادیده گرفتن اهمیت اطلاعات به دلیل دولتی بودن همه چیز در کشور است

اطلاعات و داده‌های اطلاعاتی برای کشور ما در شرایط کنونی از چند جهت دارای اهمیت است. یکی نیاز کشور به تصمیم‌گیری‌های کلان مبتنی بر اطلاعات است و دیگری حضور مستمر و مؤثر در بازارهای عرضه دانش، فناوری و محصول، اما امروز در کشور ما پست‌های اطلاعاتی دستخوش برداشت‌های سیاسی احزاب و گروه‌ها شده و از چرخه تصمیم‌گیری‌ها خارج می‌شوند. نتیجه اینکّه تصمیمات قوام اجرایی لازم را نمی‌یابند و به سرعت با اولویت‌های اجرایی جدید جایگزین می‌شوند و در این مسیر هزینه‌های هنگفتی از زمان، منابع مالی و اعتباری و ظرفیت نیروی انسانی هدر می‌رود.
دنیای امروز، دنیای ملل پرندگی است که دانش بازی در عرصه اطلاعات را دارند. پاسخ به این سؤال که ما کجای زمین بازی هستیم، می‌تواند مسیر پیش‌رو را روشن کند. از طرفی می‌توان مبارزه با انحصار اطلاعاتی

آقای دکتر! شما نخستین دانشمند بین‌المللی ایران در علوم اجتماعی هستید. این مقام چگونه به دست آمد و رقابت برای کسب این عنوان در چه رشته‌هایی است؟
ملاک ارزبایی چیست؟ و چه دورانی آن را داوری می‌کنند؟

نام پایگاه ISI برای جامعه‌دانشگاهی آشناست. این پایگاه زیرمجموعه‌ای دارد به نام ESI (Essential Science Independent) یا همان شاخص‌های بنیادین علم که بر اساس داده‌های ۱۰ سال گذشته که هر دو ماه یک‌بار روزآمد می‌شوند، دانشمندان را بر اساس استانداردهای ۲۱ یا ۲۲ شاخه موضوعی که کل علوم را شامل می‌شوند دسته‌بندی می‌کند. به‌عنوان مثال تمام مقاله‌های ۱۰ سال گذشته یک نفر را در حوزه علوم اجتماعی، بر اساس میزان استنادات دریافتی و میزان اثرگذاری رتبه‌بندی می‌کنند. سپس یک درصد برتر دانشمندان کل دنیا در این ۲۱ شاخه را بر اساس شاخص استناد در پایگاه ESI می‌گذارند، بنابراین اگر در دنیا ۲۰۰ هزار متخصص علوم اجتماعی در ۱۰ سال گذشته در پایگاه ISI مقاله داشته باشند، نام یک درصد بالایشان بر اساس میزان استناد، در این پایگاه می‌آید. این یک درصد هم که مثلاً در علوم اجتماعی هزار نفر هستند، رتبه‌ای کسب می‌کنند. بر اساس اطلاعات این پایگاه، تا پیش از این ایران در حوزه‌های ۲۰ دانشمند بین‌المللی داشته است. منتها یکی از شاخه‌های ۲۱ گانه موضوعی علم، علوم اجتماعی است که تقریباً تمام علوم اجتماعی و انسانی را شامل می‌شود و تاکنون از ایران شخصی در گروه یک درصد بالای دانشمندان این حوزه قرار نگرفته است. رشته

وقتی دانشگاهیان به ویژه اساتید به اطلاعات پایان‌نامه‌ها دسترسی داشته باشند، به راحتی می‌توانند ببینند دانشجوی کارش را درست انجام داده یا کپی کرده یا از جای دیگری خریده است. البته برای انجام یک کار تحقیقاتی، نیاز به بررسی پیشینه مطالعاتی آن و برای دسترسی به این پیشینه تحقیقاتی، به یک Data base مترکز نیاز داریم

دانشگاه

محمد صادق حمیدی جوان

رها همان مبارزه با فساد تعریف کرد که در گوشه‌های تاریک نظارتی شکل می‌گیرد و آفت اعتماد عمومی جامعه است و ابزار این مبارزه می‌تواند شناسایی خود اطلاعات، پردازش آن و نحوه کاربست آن در زمینه‌های رقابتی باشد. حمیدرضا جمالی مهمونی، استادیار گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه خوارزمی و نخستین دانشمند بین‌المللی ایران در شاخه علوم اجتماعی و انسانی می‌تواند بهترین گزینۀ برای بررسی کارشناسی در این زمینه باشد. آخرین گزارش پایگاه استنادی ESI نشان می‌دهد که دکتر جمالی با کسب رتبه بین‌المللی ۳ هزار و ۵۵۲ نفره و اولین دانشمند ایرانی بوده که موفق شده است به یک درصد برتر علوم اجتماعی دنیا راه یابد.
ما او درباره اهمیت این مؤلفه مغفول مانده در عرصه‌های برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری کشور به گفت‌وگونش‌تیم‌ایم که حاصل آن را می‌خوانید.

نخستین دانشمند بین‌المللی ایران در علوم اجتماعی بنا به گزارش ESI در گفت‌وگو با «جوان»:

رها همان مبارزه با فساد تعریف کرد که در گوشه‌های تاریک نظارتی شکل می‌گیرد و آفت اعتماد عمومی جامعه است و ابزار این مبارزه می‌تواند شناسایی خود اطلاعات، پردازش آن و نحوه کاربست آن در زمینه‌های رقابتی باشد. حمیدرضا جمالی مهمونی، استادیار گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه خوارزمی و نخستین دانشمند بین‌المللی ایران در شاخه علوم اجتماعی و انسانی می‌تواند بهترین گزینۀ برای بررسی کارشناسی در این زمینه باشد. آخرین گزارش پایگاه استنادی ESI نشان می‌دهد که دکتر جمالی با کسب رتبه بین‌المللی ۳ هزار و ۵۵۲ نفره و اولین دانشمند ایرانی بوده که موفق شده است به یک درصد برتر علوم اجتماعی دنیا راه یابد. ما او درباره اهمیت این مؤلفه مغفول مانده در عرصه‌های برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری کشور به گفت‌وگونش‌تیم‌ایم که حاصل آن را می‌خوانید.

وضعیت بهتری دارد. نمی‌گویم ایده‌آل یا خیلی خوب است یا برای همه کار هست ولی در مقام مقایسه، وضعیت نسبتاً بهتری دارد.
در حال حاضر این از نقاط ضعف مدیریتی در کشور است. مشکل ما این است که مدیرانمان به اهمیت پژوهش پی نبرده‌اند یا به اندازه کافی به آن اهمیت نمی‌دهند. به همین دلیل است که تحقیق در کشور ما آتیچنان که باید رشد پیدا نکرده است.

البته به نظر می‌رسد قضیه بر عکس نظر شماست. در حال حاضر بخش پژوهش در کشور ما خیلی متورم است ولی کاربرست پژوهشی ما ضعیف است و پژوهش‌هایمان اغلب به درد کتابخانه‌ها می‌خورند.

دلیل این امر این است که سیاست‌های ما تنها در ظاهر ارتباط پژوهش‌ها و تحقیقات دانشگاهی را با جامعه و صنعت دنبال می‌کنند، اما در اصل پیوند ارگانیک بین محقق و استفاده‌کننده از نتایج تحقیقات محقق و استفاده‌کننده از نتایج تحقیقات (کسی که قرار است مبتنی بر شواهد کاری انجام دهد) وجود ندارد. دولت دائم تأکید می‌کند که می‌خواهیم سرانه هزینه کرد تحقیقات کشورمان از نیم درصد به ۲ درصد برسد. پولی هم تزریق می‌کنند ولی ما که در دانشگاه هستیم می‌بینیم که این درست هزینه نمی‌شود. جاهایی هزینه می‌شود یا صرف تحقیقاتی می‌شود که خیلی مورد نیاز خورد یا ممکن است خیلی اثرگذاری نداشته باشد. از طرفی محققان هم از تساط ارگانیک خوبی با صنعت ندارند، یعنی من تحقیقی را انجام می‌دهم ولی کسی که می‌خواهد از آن استفاده کند یا به نتایج آن تحقیق نیاز دارد، نمی‌تواند از آن استفاده کند حالا به دلیل یا خودش دنبالش نیستت یا من این نتایج را به دستش

بازار کار این رشته چطور است؟

بازار کار فارغ‌التحصیلان اغلب رشته‌ها تقریباً بد است ولی رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی سابق و علم اطلاعات و دانش‌شناسی فعلی، در مقایسه با بسیاری رشته‌های دیگر هنوز

بسیاری کتابخانه را قلب دانشگاه می‌دانند ولی نگاه که می‌کنیم، می‌بینیم در بسیاری از دانشگاه‌ها اگر کتابخانه را حذف کنیم، اتفاق خاصی نمی‌افتد. چون فرآیند آموزش، پرسش محور و تحقیق محور نیست. جزوه‌ای و کتابی است. دانشجو به جزوه‌ای که به او داده‌اند بسنده می‌کند

نمی‌رسانم. این مسئله دو وجه دارد. از یک طرف محقق‌های ما فکر می‌کنند تحقیقشان را انجام داده و مقاله‌شان را هم منتشر کرده‌اند و از اینجا به بعد به آنها ربطی ندارد. در حالی که اینگونه نیست، وظیفه من محقق است که پیام‌ها را به گوش افراد ذی‌بغ برسانم تا بتوانند از آن سود ببرند، یعنی اگر لازم است غیر از مقاله علمی – پژوهشی که منتشر کرده‌ام و خواننده آن هم صنف‌های خودم هستند، باید یک مقاله ژورنالیستی هم در آن در بیاورم، در جلسهای در صنعت هم درباره‌اش سخنرانی بگذارم و صحبت کنم. به عبارتی تلاشم را برای برقراری این ارتباط کنم. از طرف دیگر بخشی هم نتایج مرتبط مطالعاتی که اهمیت آن با یکسری نشتنیدند به امید اینکه نتایج به دستش برسد، آن بخش هم به دنبال کسب این اطلاعات باشد. البته امروز شرایط از این هم بدتر است، یعنی اینطور نیستت که بگوییم مسئله فقط دسترسی و برقراری پیوند است. من بعضاً از اعضای هیئت علمی فنی و مهندسی شنیدم که مثلاً فلان بالایشگاه، سفارش تحقیقی را به ما داده، پول خوبی هم پرداخت کرده

است. آن هیئت علمی هم با عشق و علاقه کار خوبی انجام داده، گزارش را تهیه کرده و تحویل آن واحد صنعتی داده است و بعد از شش ماه مراجعه کرده ببیند نتیجه آن تحقیق را چکار کرده‌اند، دیده که آن گزارش در اتاق مدیر در قفسه است، یعنی در آنجایی که باید از آن استفاده شد. این به دلیل حاکمیت نگرش غلط است. این نگرش درست میان مدیران ما وجود ندارد که واقعاً این تحقیق می‌تواند چرخ صنعت را خیلی بهتر از وضع موجود بچرخاند. می‌تواند باعث مزیت رقابتی شود. می‌تواند باعث صرفه جویی شود و... این نگرش وقتی وجود ندارد اینکه شما چقدر پول صرف می‌کنید و چقدر پژوهشگر دارید هیچ کارآمدی ندارد و نتیجه‌ای نمی‌دهد، مگر اینکه

طرز فکر مدیران ما اصلاح شود.

فرآیندی که گفتید در حال حاضر در ایران در چه وضعیت است؟

بسیاری کتابخانه را قلب دانشگاه می‌دانند ولی نگاه که می‌کنیم، می‌بینیم در بسیاری از دانشگاه‌ها اگر کتابخانه را حذف کنیم، اتفاق خاصی نمی‌افتد. چون فرآیند آموزش، پرسش محور و تحقیق محور نیست. جزوه‌ای و کتابی است. دانشجو به جزوه‌ای که به او داده‌اند بسنده می‌کند. در جریان آموزش نه استاد به کتابخانه مراجعه می‌کند نه دانشجو و اطلاعات محوریته که باید را ندارد. فرآیند استفاده از اطلاعات، تولید اطلاعات و پردازش اطلاعات به شکلی که باید باشد در کشور ما نیست. جامعه کتابداری ما در حد توان و با وجود مضیقه‌ها زحمت می‌کشد. مثلاً کتابخانه‌های دانشگاهی را در نظر بگیرید؛ از نظر نیروی انسانی و از نظر توجهی که معاونت‌های پژوهشی می‌کنند از نظر بودجه در مضیقه هستند. کتابخانه‌های عمومی هم همینطور. با این حال تلاششان را می‌کنند منتها در بین جامعه هدف باید فرهنگ‌سازی صورت گیرد. البته شاید تا حدودی از طرف جامعه کتابداری نیز کوتاهی شده باشد؛ چون اقدامات آنها خیلی خدمت محور نبوده و تا کنون بیشتر تمرکزشان روی ساماندهی و مجموعه‌سازی بوده است. به هر حال هر چه هست در جامعه ما آتقدیر که باید، اطلاعات نقش محوری ندارد. در حالی که در جوامع توسعه‌یافته یا جاهایی که جامعه اطلاعاتی شکل گرفته است، اهمیت استفاده از اطلاعات روشن است، اما در ایران هنوز اطلاعات به شکل یک کالای مهم قابل سرمایه‌گذاری در نیامده است.

در حال حاضر سازمان‌های مختلف هم اقدام به ایجاد data base کرده‌اند. شاید به این نیاز بی‌برده‌اند. مثلاًوزارت بهداشت می‌خواهد سامانه ملی سلامت درست کند، یعنی به کاربرد این اطلاعات در تمام برنامه‌های پژوهشی خود پی برده است. به طوری که از صفر تا صد فرآیند پژوهشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی از آن موقع که هیئت علمی پروپوزال می‌دهد تا زمانی که آن پروپوزال تبدیل به یک طرح پژوهشی، مقاله و کتاب می‌شود و بعد ممکن است تبدیل به راهنمای بالینی شود، همه در آنجا ثبت می‌شود. در حال حاضر بعضی از جاها را می‌بینیم که به این مسئله پی برده‌اند که مدیریت اطلاعات خیلی اهمیت دارد برای اینکه کاری درست و بهینه انجام شود و تصمیمات درستی گرفته شود. جاهای دیگر هم یا به اهمیت این موضوع پی نبرده‌اند یا پی برده‌اند، اما سازوکار در دستش را نمی‌دانند به دلیل اینکه از متخصص این رشته استفاده نمی‌کنند. ما الآن در کشور فوق لیسانس مدیریت فناوری اطلاعات و مدیریت اطلاعات در گرایش‌های مدیریت و علم اطلاعات داریم (مدیریت فناوری اطلاعات فقط به معنی مدیریت کامپیوتر و شبکه نیست و در آن مدیریت منابع اطلاعاتی هم مطرح است که یک بخش از منابع اطلاعاتی سخت افزار، یک بخش آن نرم‌افزار و یک بخش آن خود اطلاعات است). در دنیا هم امروز، اطلاعات برگ برنده است. در بسیاری از کشورهای دیگر که ذخایر منابع طبیعی یا صنعت ندارند، اقتصاد دانش بنیان است. یعنی پوشان فقط از اطلاعات به دست می‌آید. بعضی از آمار شاید حیرت‌انگیز باشد. کتابخانه ملی بریتانیای از اطلاعاتی که در سال به دنیا می‌فرشد میلیاردها دلار در آمد دارد (این اطلاعات متعلق به بریتانیا نیست، بلکه منابعی است که سنخه الکترونیکی‌شان را از سراسر دنیا تهیه کرده‌اند). ما هم می‌توانیم و باید به سمت این نوع اقتصاد برویم. این نوع اقتصاد محیط زیست را سالم‌تر می‌دارد، آلودگی کمتری تولید می‌کند، کار تمیزیتر است، ارزش افزوده بیشتر و خیلی مزایای دیگر دارد. از سوی دیگر حرکت به سمت اقتصاد تولیدی و صنعتی هم نیاز به این دارد که بتوانیم با کشور‌های تولیدکننده رقابت کنیم و این می‌تولید که مدیریت اطلاعات و استفاده از آن را جدی بگیریم. این مسئله آتقدیر بدهیمی است که جای تعجب دارد که چرا مدیران به آن توجه نمی‌کنند؟! در دانشگاه‌ها هم وضع همین است. می‌توانم دانشگاه‌هایی مثال بزنم که شما با مراجعه به وب سایت‌هایشان نمی‌توانید اطلاعاتی را پیدا کنید. ضروری را پیدا کنید. شاید این مسئله در فلان صنعت ممکن باشد ولی انتظار می‌رود دانشگاه‌ها به این مسئله توجه کنند. حالا دلپیش می‌تواند هر چیزی باشد. بروو کراسی، نگاه کارمندی به مسئله و عدم وجود رقابت از مواردی هستند که به این وضع منجر شده‌اند.

در همین زمینه به نظر شما سایت IRANDOC، اطلاعات پایان‌نامه‌ها را در اختیار دانشجویان و اساتید قرار می‌دهد تا پایان‌نامه‌ها در یک رشته تکراری نباشند یا تقویت علمی صورت نگیرد و از این دست خدمات ارائه می‌دهد؟

فقط اینها نیست. حسن IRAN DOC این است که از کار تکراری و هدر رفتن منابع پژوهشی کشور جلوگیری می‌کند. در بخش دیگر هم می‌تواند جلوی سرتق علمی را بگیرد. وقتی دانشگاه‌ها به ویژه اساتید به اطلاعات پایان‌نامه‌ها دسترسی داشته باشند، به راحتی می‌توانند ببینند دانشجوی کارش را درست انجام داده یا کپی کرده یا از جای دیگری خریده است. از سوی دیگر باید این نکته را هم در نظر بگیرید که پژوهش مبتنی بر پژوهش است. یعنی تولید علم مثل یک چرخه است. شما نمی‌توانید در خلأ کار کنید، بلکه برای انجام یک کار تحقیقاتی، نیاز به بررسی پیشینه مطالعاتی آن و برای دسترسی به این پیشینه تحقیقاتی، به یک Data base متمرکز نیاز دارید. هدف اصلی ایجاد IRAN DOC پاسخ به این نیاز است و موردی که به آن اشاره کردید، در کنارش بر آورده می‌شود. با این وجود هنوز بسیاری از سازمان‌ها یا این مرکز همکاری نمی‌کنند و خیلی از دانشگاه‌ها هنوز قرار داد همکاری این رشته ندارند و پایان‌نامه‌هایشان را تحویل نمی‌دهند. دلیل این امر هم این است که اهمیت آن با یکسری دانشگاه‌ها و نقض ملی آن در نظر کرده‌اند و فکر می‌کنند IRANDOC فقط می‌خواهد از این کار پول در بیاورد یا می‌گویند که چرا خودمان این کار را نکنیم. بعضی دانشگاه‌های مادر می‌گویند خودمان پایان‌نامه‌هایمان را سازماندهی می‌کنیم و اشاعه می‌دهیم. در صورتی که اگر قرار باشد هر کدام از ۲۰۰ دانشگاه کشور، خودشان این کار را انجام دهند، این ناسامانی موجود در طبقه‌بندی استناد و اطلاعات علمی، ادامه پیدا می‌کند. چه خوب است در کشور ما هم پایگاهی مثل پایگاه UMI آمریکا و پایگاه بریتانیا برای پایان‌نامه‌ها و مقالات وجود داشته باشد که تمام پایان‌نامه‌های کشور را در یک جا جست‌وجو کنیم. در حال حاضر این ناسامانی هست. وقتی نتوانید پیشینه پژوهش‌تان را جست‌وجو کنید، ممکن است اختراع مجدد چرخ اتفاق بیفتد کما اینکه اتفاق هم می‌افتد، حتی در خارج از کشور. به دلیل اینکه شما خبر ندارید ۳۰ سال پیش چه اتفاقی افتاده و چه کارهایی انجام شده است. من فکر می‌کنم ایده‌ای که به ذهنم رسیده تازه است. کلی هزینه می‌کنم و با یک تیم پژوهشی کار را انجام می‌دهم، در صورتی که مشابه این کار پنج سال پیش در یک دانشگاه دیگر انجام شده و ما خبر نداریم.

برای جست‌وجوی پایان‌نامه‌های آرشیو شده در IRANDOC مراکز دیگری مثل مراکز صنعتی، اجتماعی و بهداشتی مراجعه وجود دارد؟

فکر می‌کنم داشته باشیم. البته این پایگاه هنوز کار دارد و در آینده‌ای نزدیک قرار است به صورت یک پایگاه تمام متن در آید که هر سازمانی اعم از آموزشی، پژوهشی، صنعتی و اجتماعی متناسب با نیازش، درخواست اشتراک دهد، مشترک شود و از آن استفاده کند.